

VIKTORIJA ŠEMBELE
FOTO: «MERKS» ARHĪVS

Ugunsdrošības prasības daudzdzīvokļu ēkās

Visbiežāk par mājokļa ugunsdrošību iedomājamiem tikai tad, kad paši vai mūsu tuvākie cilvēki saskārušies ar ugunsnelaimi. Šādas situācijas liek padomāt, vai būvniecības procesā ievērotas visas prasības, vai paši neapdraudam sava mājokļa drošību un ko varētu darīt papildus, lai pasargātu īpašumu no ugunsnelaimes. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) apkopotā statistika liecina, ka apmēram 39% visu ugunsgrēku notiek tieši dzīvojamā sektorā. Visbiežākais šādu ugunsgrēku iemesls ir neuzmanīga rīcība ar uguni, bojātas elektroierīces vai nepareiza to ekspluatācija, kā arī bojātas apkures iekārtas un nepareiza to ekspluatācija. Nodrošināt ugunsgrēka savlaicīgu atklāšanu, ierobežot ugunsgrēka izplatīšanos, kā arī mazināt tā izraisītās sekas un iedzīvotāju iespēju iet bojā ugunsgrēkā var jau daudzdzīvokļu ēku projektēšanas un būvniecības procesā, ievērojot Latvijas būvnormatīvā LBN 201–10 «Būvju ugunsdrošība» (turpmāk – LBN 201–10), kas apstiprināts ar Ministru kabineta 2011. gada

28. jūnija noteikumiem Nr. 498 «Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201–10 «Būvju ugunsdrošība» un stājies spēkā 2012. gada 1. janvārī, noteiktās minimālās ugunsdrošības prasības, kuras turpmāk tekstā skaidro VUGD Ugunsdrošības uzraudzības pārvaldes Prevencijas nodaļas vecākais inspektors Laimonis Drozdovs.

Būvkonstrukciju ugunsizturība un ugunsreakcija

Atbilstoši LBN 201–10 dzīvojamās ēkas un telpas, tajā skaitā mazstāvu viendzīvokļa un daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas un daudzstāvu daudzdzīvokļu ēkas (turpmāk – ēkas), pieskaitāmas I būvju lietošanas veidam, un tās var būt U1 (U1a un U1b), U2 (U2a un U2b) vai U3 ugunsnoturības pakāpes ēkas. Ēkas ugunsnoturības pakāpe ir integrēts ēkas ugunsdrošības rādītājs, kas ietver ēkas lietošanas veidu, ēkas augstākā stāva grīdas līmeni, ugunsdrošības nodalījuma platību un ugunsizturību.

Projektējot un būvējot daudzdzīvokļu ēkas, atkarībā no uguns noturības pakāpes

jāparedz noteikta būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un būvzstrādājumu minimālā ugunsreakcija.

Visvairāk ugunsgrēku dzīvojamā sektorā izraisa tieši cilvēku neuzmanīga rīcība ar uguni – nenodzēsts izsmēķis, bez uzraudzības atstātas degošas sveces, uz plīts aizmirsts ēdiens utt., kā arī bojātu elektroierīču lietošana vai to nepareiza ekspluatācija. Daudzdzīvokļu ēku konstrukciju ugunsizturības un ugunsreakcijas prasības paredzētas tam, lai šāda rīcība neizraisītu traģisku ugunsnelaimi visā daudzdzīvokļu ēkā. Laiks, kurā tiek atklāts ugunsgrēks, dažādās situācijās ir atšķirīgs, bet normatīvajos aktos paredzētās būvkonstrukcijas pietiekami ilgu laiku ierobežo uguns izplatību, lai ugunsgrēks tiktu atklāts, ugunsdzēsēji glābēji paspētu ierasties un uguns neizplatītos uz blakus dzīvokļiem.

Daudzdzīvokļu ēku konstrukciju ugunsizturība ir ēkas konstrukciju vai to elementu spēja noteiktā laika posmā saglabāt nestspēju, siltumizolācijas spēju un viengabalainību. To nosaka atbilstoši būvkonstrukciju